

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Tos/133/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6217010237
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6217010237.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého, a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci odsúdeného H. Y. za prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí dňa 26. septembra 2018, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 10Nt/5/2017 zo dňa 18.06.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného H. Y. zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením sp. zn. 10Nt/5/2017 zo dňa 18.06.2018 samosudca Okresného súdu Veľký Krtíš podľa § 399 ods. 2/ Tr. por. zamietol návrh odsúdeného H. Y., nar. XX.XX.XXXX na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 9T/31/2013 v spojení s konaním vedeným na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 2To/45/2015, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený prostredníctvom svojej obhajkyne priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 18.06.2018 sťažnosť, ktorú písomne zdôvodnil prostredníctvom obhajkyne podaním doručeným okresnému súdu dňa 20.08.2018. V sťažnosti namietal, že súd nesprávne vyhodnotil vykonané dokazovanie v jeho neprospech a na základe toho potom aj nesprávne rozhodol. Odsúdený sa na verejných zasadnutiach nezúčastnil, avšak vyslovil súhlas s konaním v jeho neprítomnosti, na čo má právo. Návrh na obnovu konania podal na základe priznania K. Z., ktoré spísal formou čestného vyhlásenia. V tomto svedok uviedol, že sa ku skutku, za ktorý bol odsúdený, dopustil on. O tejto skutočnosti sa pritom odsúdený dozvedel až z listu, ktorý mu svedok zaslal, a teda túto skutočnosť nemohol uviesť už v základnom konaní, v ktorom sa nepriznal a nemal vedomosť o tom, kto sa mal skutku dopustiť. Svedok bol na verejnom zasadnutí vypočutý a potvrdil skutočnosti, ktoré uviedol v liste. Na verejnom zasadnutí bola tiež vypočutá svedkyňa T. U., ktorá uviedla, že nevidela, že by mal automat rozbiť odsúdený a nikdy to ani netvrdila. Videla len to, že mal v tom čase poranenú ruku a z toho usúdila, že to urobil on, nevedela však potvrdiť, či mal takýto úraz aj predtým, ako si ho všimla na bare. Táto svedkyňa tak v pôvodnom konaní ani teraz neuviedla k veci podstatné okolnosti. Nepodstatné je tiež to, že táto svedkyňa neoznačila svedka Z. ako páchatela činu, najmä keď nevidela, kto automat rozbil. Namietal tiež, že po spáchaní skutku polícia nezabezpečila potrebné stopy a dopustila sa viacerých pochybení, ktoré je možné odstrániť až vykonaním ďalšieho dokazovania. Výpoveď svedka Z. je pritom podstatná okolnosť, ktorá v pôvodnom konaní nebola známa. Pokiaľ ide o tvrdenie okresného súdu, že uvedený svedok sa mu snaží enormne pomôcť, aby nemusel vykonať trest odňatia slobody, toto neobstojí, keďže trest mu bol nariadený 19.09.2017 a svedok čestné vyhlásenie podal dňa 11.08.2017, pričom nemohol mať vedomosť o tom, či a kedy má na výkon trestu nastúpiť. Svedok bol tiež náležite poučený o tom, že má vypovedať pravdu, prečítal pred súdom prísahu a napriek tomu zotrval na svojom tvrdení. Na základe uvedeného odsúdený navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a povolil obnovu predmetného konania.

Podľa § 192 ods. 1/ Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia dospel krajský súd k záveru, že sťažnosť odsúdeného nebola dôvodne podaná, pretože v posudzovanom prípade neboli splnené zákonné podmienky obnovy konania v zmysle ust. § 394 ods. 1/ Tr. por.

Odsúdený H. Y. bol rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 9T/31/2013 zo dňa 24.09.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To/45/2015 zo dňa 04.06.2015 právoplatne uznaný vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1/ Tr. zák. Za uvedenú trestnú činnosť mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky s probačným dohľadom. Zároveň mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodeným 1.) STAVMAT IN s.r.o., Malacky škodu vo výške 9.271,76 Eur a 2.) Progame Slovakia s.r.o., Lučenec škodu vo výške 618,80 Eur. s tým, že túto mu súd prikázal nahradiť v skúšobnej dobe. Podľa § 42 ods. 2/ Tr. zák. súd zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11T/96/2013 zo dňa 28.01.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. Uznesením sp. zn. 9T/31/2013 zo dňa 24.04.2017 súd odsúdenému nariadil vykonanie vyššie uvedeného trestu odňatia slobody a na jeho výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podaním zo dňa 27.10.2017 odsúdený požiadal o povolenie obnovy vyššie uvedeného konania.

Podľa § 394 ods. 1/ Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Skutočnosťou skôr neznámou v zmysle citovaného ustanovenia je potrebné rozumieť určitý objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Dôkaz predtým neznámy môže byť taký dôkaz, ktorý v pôvodnom konaní nebol vykonaný, alebo taký, ktorý síce bol v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom. Existenciu nových skutočností v konaní o povolení obnovy konania je zároveň potrebné preukázať.

Pri posudzovaní podmienok obnovy konania podľa citovaného zákonného ustanovenia (§ 394 ods. 1/ Tr. por.) súd hodnotí návrh z dvoch hľadísk, a to či ide o skutočnosti alebo dôkazy predtým súdu neznáme a zároveň či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už v pôvodnom konaní mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie uvedené v ods. 1 § 394 Tr. por.

Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia, s dôkaznou silou a významom novo tvrdených skutočností a novo navrhovaných dôkazov. Pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

Po preskúmaní spisového materiálu krajský súd dospel k záveru, že okresný súd v danom prípade postupoval dôsledne a dokazovaním, ktoré na verejnom zasadnutí vykonal, si vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že v prípade odsúdeného H. Y. neboli splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v predmetnej trestnej veci. V tomto smere je potrebné zdôrazniť, že jedinou skutočnosťou, ktorou odsúdený zdôvodňoval povolenie obnovy konania, bolo čestné vyhlásenie K. Z., v zmysle ktorého má byť zrejmé, že sa skutku zo dňa 26.05.2009 nedopustil odsúdený, ale práve uvedený

svedok. Ide pritom o skutočnosť, ktorá odsúdenému v pôvodnom konaní nebola známa, a preto výsluch uvedeného svedka nemohol navrhnúť. Okresný súd tak postupoval správne, keď uvedeného svedka vypočul na verejnom zasadnutí, pričom dospel k záveru, že tento svedok sa snaží enormne pomôcť odsúdenému, aby nemusel vykonať trest, s čím sa stotožnil aj krajský súd.

Porovnaním skutočností, ktoré tento svedok uviedol v čestnom vyhlásení zo dňa 11.08.2017, následne na verejnom zasadnutí dňa 16.04.2018 a napokon aj v podaní zo dňa 04.09.2018, doručenom krajskému súdu dňa 11.09.2018 a adresovanom Okresnej prokuratúre Lučenec je totiž zrejmé, že si v podstatných okolnostiach, za ktorých malo dôjsť k spáchaniu skutku protirečí, a preto možno jeho výpoveď označiť ako nevierohodnú, ktorá nie je spôsobilá odôvodniť povolenie obnovy konania, najmä keď vina odsúdeného bola na základe dokazovania v pôvodnom konaní spoľahlivo preukázaná. Konkrétne v čestnom vyhlásení okrem iného uviedol, že „si pamätám, že s H. sme sa pohádali, už neviem prečo a ja som od nervov udrel do jedného z výherných automatov päšťou, pretože som nechcel udrieť H.. Toto určite nikto nevidel iba ja a H. a po krátkom čase som ja z herne odišiel, aby neboli problémy,.. Následne na verejnom zasadnutí vypovedal, že sa bál odsúdenému povedať, že rozbil automat on, preto mu napísal list. Automat rozbil preto, lebo prehral. V podaní zo dňa 04.09.2018 uviedol, že „v momente, keď som prehral posledné peniaze, vošla do mňa veľká zlosť a impulzívne som udrel do obrazovky automatu, ktorá sa rozbila. Toto si nikto nevšimol, nakoľko v bare bol cirkus a riešil sa tam nejaký konflikt, tak som vstal a odišiel bez toho, aby si ma niekto všimol.“ Z uvedeného vyplýva, že svedok najprv tvrdil, že automat rozbil z dôvodu hádky s odsúdeným, a tento bol pri skutku prítomný a následne že dôvodom rozbitia automatu bola skutočnosť, že prehral peniaze, pričom v herni si ho nikto nevšimol. Možno síce pripustiť, že svedok si vzhľadom na časový odstup od spáchania skutku nemusí pamätať na všetky podrobnosti, vyššie popísané skutočnosti sú však takého charakteru a tak zásadné, že možno jednoznačne konštatovať, že výpoveď tohto svedka je nepresvedčivá.

Uvedený záver podporuje aj to, že svedkyňa T.. U. na verejnom zasadnutí uviedla, že ho nepozná a nevedela potvrdiť ani vylúčiť, či tento svedok bol tou osobou, s ktorou sa odsúdený v bare pobil. Pozoruhodné je tiež to, že odsúdený v pôvodnom konaní vypovedal, že bol v bare s nejakým kamarátom, ktorého meno už nevie a svedok Z. na verejnom zasadnutí uviedol, že odsúdený je jeho dobrý kamarát.

Z uvedených dôvodov krajský súd dospel k záveru, že svedok Z. síce uviedol skutočnosti, ktoré neboli súdu v pôvodnom konaní známe, jeho výpoveď však nie je spôsobilá v spojení s dôkazmi vykonanými v pôvodnom konaní odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného. Okresný súd preto postupoval správne, keď návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na uvedené skutočnosti preto krajský súd v súlade s citovaným ust. § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.